

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **B. B. M. A.**, zastoupen Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci vydání rozhodnutí o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu,

t a k t o :

- I. **Žaloba se o d m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Marka Čechovského, advokáta.**
- IV. **Zástupce žalobkyně Mgr. Marek Čechovský se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 19. 2. 2016 u Městského soudu v Praze domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. V žalobě uvedl, že předmětnou žádost podal dne 9.9.2013. Po marném uplynutí zákonné lhůty pro vydání správního rozhodnutí ve věci, podal žalobce návrh na vydání opatření proti nečinnosti, o němž rozhodla Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) dne 5.8.2015 opatřením, jímž uložila žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti do 30 dnů od doručení tohoto opatření. Žalovaný však dosud nerozhodl.

Ve vyjádření ze dne 29. 3. 2016 žalovaný sdělil soudu, že není pravdou, že by byl ve věci nečinný. Zrekapituloval veškeré jím v řízení učiněné úkony a poukázal na to, že žádost byla podána již dne 9.9.2013, tudíž žalovaný měl ve věci dle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců rozhodnout nejpozději ve lhůtě 60 dní, tj. do 9.11.2013. Poté započala žalobci

běžet dle § 80 s.ř.s. jednoroční lhůta pro podání nečinnosti žaloby, avšak žaloba byla podána opožděně až 19.2.2016. Proto navrhl soudu, aby žalobu odmítl, případně zamítl pro nedůvodnost.

Podáním ze dne 4. 6. 2016 vzal žalobce svou žalobu v celém rozsahu zpět pro pozdější chování žalovaného a požádal soud o přiznání náhrady nákladů řízení.

Podle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců se rozhodnutí, nelze-li jej vydat bezodkladně, vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu.

Podle § 80 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném, (dále jen „s. ř. s.“), lze žalobu na ochranu proti nečinnosti podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, byl-li podán předčasně či opožděně.

Řízení o žádosti je zásadně zahájeno dnem, kdy žádost dojde věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. O žádosti pak je žalovaný povinen rozhodnout bezodkladně, nejpozději však ve lhůtě 60 dnů ode dne jejího podání podle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Ze správního spisu soud zjistil, že žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu byla žalovanému podána dne 9. 9. 2013. Jednalo se však o vadnou žádost, neboť jak vyplývá z výzvy žalovaného ze dne 24.9.2013, č.j. OAM-10958-9/PP-2013, žalobce byl žalovaným vyzván ve lhůtě 15 dnů dodat její zákonem stanovené podstatné náležitosti. Zároveň žalovaný usnesením ze dne 24.9.2013, č.j. OAM-10958-10/PP-2013 přerušil správní řízení na dobu 15 dnů od jeho doručení, přičemž usnesení bylo téhož dne doručeno právnímu zástupci žalobce. V této souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Ans 4/2012 – 20, jehož druhá právní věta zní: „*V případě přerušení správního řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu z roku 2004 spojeného s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2 citovaného zákona se má v souladu s § 65 odst. 1 téhož zákona za to, že pořádková lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu stanovená v § 71 správního řádu z roku 2004, příp. zvláštním zákonem, neběžela již ode dne podání vadné žádosti, tj. od zahájení správního řízení, a dále neběží až do uplynutí 15 dnů po skončení přerušení řízení. Teprve ode dne, kdy tato lhůta marně uplynula, počíná účastníkům řízení běžet roční lhůta podle § 80 odst. 1 s. ř. s. pro případné podání nečinnostní žaloby.*“, tak pořádková lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu, neběžela již ode dne podání vadné žádosti, dále neběžela po dobu 15 dnů, kdy bylo řízení přerušeno a ani po dobu dalších 15 dnů, kdy přerušení řízení skončilo. Jelikož v dané věci přerušení řízení skončilo dne 9.10.2013, další 15 denní lhůta uplynula ke dni 24.10.2013. Proto teprve ode dne 24.10.2013 započala žalovanému běžet 60 denní lhůta pro rozhodnutí ve věci, která uplynula dne 23.12.2013. Vzhledem k tomu, že žalovaný ve výše uvedené lhůtě v řízení neučinil žádný úkon, který by lhůtu pro vydání rozhodnutí stavěl, je datum 23.12.2013 datem určujícím běh jednoleté lhůty pro podání nečinnostní žaloby. Lhůta pro podání žaloby podle § 80 odst. 1 s. ř. s. tak uplynula dne 23. 12. 2014. Žalobu na ochranu proti nečinnosti však žalobce u zdejšího soudu podal až dne 19. 2. 2016, tzn. více než 1 rok po zákonné lhůtě. Tuto lhůtu přitom nelze prominout ani prodloužit. Žaloba tedy byla podána opožděně. Soud zdůrazňuje, že na běh lhůty k podání žaloby nemají vliv žádné další úkony správního orgánu nebo účastníka řízení.

S ohledem na vše shora uvedené soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou odmítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O vrácení soudního poplatku zaplaceného z podané žaloby soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud zároveň vyzval žalobkyni ke sdělení bankovního spojení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. června 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková